

Побъсняване, *sn.* la démonomanie.
Побъснѣлъ, *adj.* enragé, endiablé, fréné-
 tique, désespéré; énergumène, *sc.*; || *Méd.*
 hydrophobe, *sc.*
Поварейка, *sf.* la cuillère.
Повеждам, *va.* guider.
Повелителенъ, *adj.* impérier, impératif,
 dominateur, absolu, mandatif, impériosité *f.*;
 || *fig.* de dictateur. [rératif.
Повелително наклонене, *sn.* *Gram.* l'im-
 повелѣвамъ, *va.* commander, mander, vou-
 loir, enjoindre; || *fig.* régenter.
Повелѣвачъ, *sm.* un maître; || (*на вѣрници*),
 commandeur des croyants, *m.*
Повелѣне, *sm.* l'ordre *m.*, prescription *f.*, man-
 dat *m.*, commission, jussion, injonction *f.*; ||
 до ново —, jusqu' à nouvel ordre; || про-
 мѣна —, contre-ordre.
Повече и **-въше**, *adv.* plus, en sus, da-
 vantage; 1. *prép.* au dessus de; 2. — отъ,
adv. plus de; 3. колко — толкова —,
 plus... plus...; 4. — или по-малко, plus
 ou moins; 5. толкова —, d'autant plus; 6.
 ни — ни по-малко отъ както, ni plus ni
 moins que; 7. нищо —, sans plus; 8. —
 отъ половината, *Jur.* d'outre-moitié; 9. чась
 отъ чась —, de plus en plus; 10. —то,
adv. d'ordinaire, pour l'ordinaire, le plus,
 pour la plupart, la plupart; 11. —то, *sn.*
 le surplus, le restant, le reste.
Повеченъ, *adj.* surabondant.
Повечерие, *sn.* les complies *f.*
Повечна любовъ, *sf.* la predilection.
Повечно искане, *sn.* le subrécot.
Повивамъ, *va.* bander; || (*дѣте*), emmailloter.
Повиване (*дѣте*), *sn.* l'emmaillement *m.*
Повивачка (*киселеда*), *sf.* une remueuse.
Повлачамъ и **-влччамъ**, *va.* entraîner,
 traîner; 1. *Mar.* fourrer; 2. (*съ нѣщо*),
 plaquer; 3. (*дѣтѣ*), doubler.
Повлачане и **-влчане**, *sn.* l'entraînement
m.; || (*на дѣтѣ*), le fourreau.
Повлачевачъ, *sm.* un plaqueur.
Повлачилка (*на възглавница*), *sf.* la taie; ||
 (*на женски капела*), la passe.
Повлачителенъ, *adj.* entraînant.
Повлекана, *sf.* une cendrillon.
Повлеканъ, *sm.* un traîneur, un pierrot.
Повлекло, *sn.* l'attirail *m.*
Повлечена доза (*по зидъ*), *sf.* la treille.
Повлеченъ, *adj.* ample; -но, -ment; || (*съ*
нѣщо), fourré.
Повлечи-поясъ, *sm.* (*воуез Напранъ*).
Поводка (*съ лѣкъ-тъ на цигулка*), *sf.*
Mus. coupe d'archet, *f.*
Поводъ, *sm.* l'occasion *f.*, rencontre *f.*, sujet
m., rène, matière, ouverture *f.*; 1. *fig.* le
 fondement, le lieu; 2. (*къмъ нѣщо*), *fig.*
 l'entrée *f.*, le ferment; 3. давамъ —, *va.*
 occasioner; || (*нѣкому*), prêter à.

Повой, *sm.* la ceinture, la bande.
Поволя, *adv.* ad libitum (*воуез Воля*).
Поврага! *interj.* morbleu, tête-bleu, ventre-
 bleu ou -saint-gris, margue de, peste de,
 palsambleau et palsanguienne; || *fam.* diantre,
 foin de (*воуез Врагъ*).
Повърната стока, *sf.* *Com.* le retour.
Повърнато мыто, *sn.* *Com.* le daw-back.
Повърнителенъ, *adj.* réversible.
Повърнителностъ (*на имотъ*), *sf.* *Jur.* la
 réversibilité.
Повърноване, *sn.* le contre-coup; || *Jur.* la
 réversion.
Повъртки, *sf.* tour et retour *m.*, la récur-
 rence, la volte; || отбивамса съ — отъ
 нѣщо, *vr.* voler; || което са прочита на
 —, palindrome, *adj.*
Повъртливостъ, *sf.* la légèreté.
Повъртливъ, *adj.* réversible, léger.
Повъртна платформа (*на желѣзень пѣтъ*),
sf. plaque ou plate-forme tournante *f.*
Повъртно, *adv.* vice versa.
Повъртъ, *sm.* *Mus.* la bécarre; || забѣлѣ-
 жено съ —, bécarre, *adj.*
Повърхненъ и **-ностенъ**, *adj.* superficiel,
 superficiaire, léger.
Повърхнинна и **-хностъ**, *sf.* la superficie,
 surface, face, *f.*; 1. *fig.* la superficie, som-
 mité, écorce, *f.*; 2. (*лицето на водата*),
 plaine d'eau, *f.*; 3. май равно съ водната
 —, à ras l'eau, au ras de l'eau, *m.*
Повършио познане, *sn.* *fig.* la teinture.
 — състояние, *sn.* la superficialité. [-ment.
Повърхностенъ, *adj.* *fig.* superficiel; -тно,
Повърщамъ и **-върнувамъ**, *va.* détourner,
 rembourser, restituer, redonner, rendre; 1.
fig. vomir; 2. (*валката*), ballotter; 3.
 (*дума нѣкому*), apostropher; 4. (*отъ*
нѣтъ), devoyer, fourvoyer, se détourner;
 5. който може са повърне пакъ, récu-
 pérable, *adj.*; 6. -са, *vr.* retourner, ra-
 battre et se —; 7. *fig.* se retourner, re-
 fuier; 8. (*назадъ*), s'enrevenir; 9. (*отъ*
нѣтъ), devier et se —; 10. (*често на*
нѣщо), *fig.* retortiller.
Повърщане и **-върщане**, *sn.* le détour-
 nement, le retour, recrudescence, récur-
 rence, restitution, apostrophe *f.*; 1. *fig.* la
 deviation; 2. *Jur.* la réhibition; 3. *pop.*
 le vomissement; 4. (*на болестъ*), la re-
 chute; || *Méd.* la palindromie; 5. (*доказа-*
телство), la rétorsion; 6. (*на зару*), *Phys.*
 la déflexion; 7. (*назадъ*), *Vén.* la refuite;
 8. (*пакъ на имотъ*), *Jur.* la réintégrandé.
Повърщателенъ, *adj.* récurrent. [coup.
Повърщателно дѣйствиe, *sn.* *fig.* le contre-
Повръда (*врѣдностъ*), *sf.* la nuisibilité, dé-
 triment, dégât, préjudice *m.*; 1. *fig.* l'at-
 teinte *f.*; 2. (*въ гора отъ буйнъ вѣтъръ*),
 le vimaire; 3. за — на нѣкого, au pré-
 judice de.